

Piatok 21. týždňa

Mt 25,1-13

Konajme kým je čas!

Vyzvať veriacich k obráteniu sa k Bohu

„Aká rýchlosť je predpísaná v uzavretej osade?“ - pýta sa policajt šoféra. „Šesťdesiatka!“ - „A vy ste išli skoro osemdesiat. Podajte mi doklady.“ Z auta počuť hlas: „Len ho potrestajte! Ja som už s nervami hotová. Stále mu hovorím, aby šiel pomaly. Neposlúchne! Každého chce predbehnúť a ešte má vypité!“ Policajt podáva doklady šoférovi a hovorí: „Môžete ísť ďalej, aj ja mám takú ženu doma, vy ste už dosť trestaný.“

V knihe Sirachovej sa píše: „***Je to potupné otroctvo a veľká hanba, keď žena ovláda svojho muža***“ (Sir 25,21).¹

Svedčí o tom aj dnešné evanjelium, keď opisuje ako Herodiada s túžbou po pomste ovládala kráľa Herodesa, s ktorým žila cudzoložne. My však upriamime pozornosť na to, že ochranca zákona mal súciti s človekom, ktorého vôbec nepoznal. Či konal správne, necháme na posúdenie iným.

Herodes však, hoci Jána rád počúval, nemal s ním súciti. Opojený vínom stratil všetku súdnosť a nechal sťat' Jána Krstiteľa na žiadosť Herodiadinej dcéry. Keď sa neskôr Herodes dopyčul o Ježišovi, o jeho učení a zázrakoch, povedal: „***To vstal z mŕtvych Ján, ktorého som dal sťat'***“ (Mk 6,16). Možno ho hrýzlo svedomie. Azda svoj čin neskôr predsa len oľutoval a možno si potom viac prial, aby Ján Krstiteľ znovu žil. A možno by ho chcel znova a viacej počúvať, lenže to, čo z neuváženosti urobil sa už nedalo vrátiť späť. Mnohokrát sa vo svojej pýche ocitneme v situácii, keď si myslíme, že máme všetko pod kontrolou. Myslíme si, že sa môžeme len tak krátko a nevinne pohrať s ohňom, s hriechom, či s hocijakým zlom a že nás už nič nemôže prekvapiť. Veru môže a Herodes aj mnohí iní sú toho jasným dôkazom.

Nikdy ani len nekoketujme s hriechom. Diabol je veľmi rafinovaný a ak sa ním dá človek do rečí, skôr či neskôr ho dostane. Len si spomeňme na prvých rodičov v raji. Keď sa nenaučíme premáhať svoje pokušenia a pomaly sa im oddáme, skôr či neskôr nás ovládnu. Zatemnia náš rozum. Prevrátia náš úsudok. Naopak, keď budeme často obracať svoju myseľ k Bohu, k večnému životu, alebo k Ježišovi a jeho milosrdenstvu, naše zmýšľanie bude ľahšie, dobroprajné, preniknuté Duchom Svätým a ožiarené svetlom večného života. Naše skutky

¹ FRITZ RIENECKER.: *Evanjelium podľa Marka*, in: *Wuppertálska študijná biblia*, Creativpress, v.o.s. Bratislava 1993, s. 123, e.

budú vedené naším čistým svedomím, budú podnecované pomáhajúcou milosťou a budú prinášať hojné ovocie. Toto nie sú len rozprávkové reči, ktoré by sa nedali uskutočniť. Toto je obraz uplatňovania všetkých Božích darov, ktoré do nás Boh neustále vkladá, ak to naozaj sami chceme a ak sme na to dostatočne pripravení. Cirkev má a ponúka veriaciim všetky prostriedky na to, aby sme sa pripravili na prijatie všetkých týchto Božích darov. Tieto prostriedky nazývame sviatosťami. Sú to Krst, Eucharistia, Birmovanie, sviatosť Pokánia a sviatosť Povolania ku kňazskému či manželskému životu. Tieto sviatosťami všetci veľmi dobre poznáme, a predsa z nich čerpáme len zriedka a málo. Najmä pri prijímaní sviatosťami Eucharistie a sviatosťami Pokánia, ktoré sú zdrojom Božieho milosrdenstva a večného života si to často uvedomme.

Dobre si všimnime, ako pristupujeme k u sviatosťami a dajme si to do súvisu s tým, ako vyzerá náš osobný život. Nepoukazujme na druhých, ale každý nech to urobí sám za seba. Pozrime sa na tento kríž. Boh pre našu spásu posielal na zem svojho syna, svojho jediného. Neposielal nám žiaden duplikát ani falzifikát, ale syna, Boha, ktorého vážne necháva pribiť na kríž. Toto obetoval za nás náš nebeský Otec. A Ježiš sa obetoval dobrovoľne. Čo urobíme my? Privrieme si oči ako Herodes? Budeme Boha i naďalej ignorovať? Pre koho je Kristus len človekom, ten ho neberie vážne. Jeho náuka je pre neho len študijný materiál. Život si zariadi podľa svojich predstáv. Pre koho je Ježiš Bohom, ten žije podľa jeho Slova a berie ho s veľkou vážnosťou. Napodobňujme teda Ježiša vo svojom živote svojimi dobrými skutkami. Neumlčujeme hlas niekoho vo svojom okolí, kto nám chce zvestovať Božie prania? Nebuďme ako Herodes, ktorý ľutoval, keď už bolo neskoro, ale konajme, kým je čas.

Pane, daj nám silu, byť pozornými tam, kde nás chceš cez slovo a príklad iných naprávať k lepšiemu. Nech neumlčíme hlas žiadneho proroka tak ako to urobil Herodes.

Amen.